

**Parafia Ewangelicko-Reformowana
w Żelowie**

ul. Sienkiewicza 14a
97-425 Żelów
tel./fax +48/44/634-10-53, 634-20-60
www.zelandia.pl

Proboszcz: ks. Tomasz Pieczko
tel. kom.: 791-040-503
e-mail parafii i pastora: per@zelandia.pl

Dyżur Pastora Zboru w jego biurze na plebanii:
W każdą środę, w godz. 8.00-12.00

Nabożeństwa niedzielne – godz. 10⁰⁰

Szkoła Niedzielna – w trakcie nabożeństwa
Lekcje religii (prowadzi ks. Tomasz Pieczko):

Środa: Kl. 0 i 1 szk. podst.: 13³⁰ - 15⁰⁰
Kl. 4 i 5 szk. podst.: 15⁰⁰ - 16³⁰
Kl. 7 i 8 szk. podst.: 16³⁰ - 18⁰⁰

Czwartek: Kl. 2 i 3 szk. podst.: 14⁰⁰ - 17⁰⁰
Kl. 6 szk. podst.: 15³⁰ - 15¹⁵
Szkoła średnia - 18⁰⁰ - 19³⁰

Spotkania Kobiet 30+ - Zgodnie z bieżącymi ustaleniami
Próby zespołu „Żelowskie Dzwonki”:

– w soboty o godz. 9⁰⁰-11³⁰ (grupa starsza)
– w soboty o godz. 11³⁰ -13⁰⁰ (grupa średnia)

Spotkania młodzieży – soboty godz. 18⁰⁰

Studium biblijne – w czwartki o godz. 17⁰⁰

Royal Rangers (skauting chrześcijański),
zbiórki: *Soboty: 13⁰⁰ – spotkania co dwa tygodnie*

Kancelaria parafialna
czynna codziennie w godz. 7³⁰-15⁰⁰
e-mail: kancelaria@zelandia.pl

Konto bankowe Parafii
40 8965 1018 2002 0070 0144 0001
Bank Spółdzielczy w Żelowie

**Ewangelickie Duszpasterstwo
Chorych Szpitala Wojewódzkiego w
Bełchatowie**

Nabożeństwa w kaplicy szpitalnej, ze szczególną
modlitwą za chorych, w 1 i 3 wtorek miesiąca, o
godz. 18⁰⁰

Pastor jest do dyspozycji osób chcących spotkać się, porozmawiać:
- w 1 i 3 wtorek miesiąca, w kaplicy szpitalnej,
od godz. 17¹⁵ do 18⁰⁰
- oraz na indywidualne wezwanie telefoniczne

Kontakt:
Ks. Tomasz Pieczko
tel: +48/791-040-503

**Parafia Ewangelicko-Reformowana
w Bełchatowie**

ul. Okrzei 1
97-400 Bełchatów
tel./fax 44 632-17-89
www.belchatow.reformowani.pl

Proboszcz: ks. bp Marek Izdebski
e-mail: marek.izdebski@reformowani.pl
Nabożeństwa niedzielne odbywają się o godz. 9³⁰
Szkoła Niedzielna - w trakcie nabożeństwa

Ośrodek Profilaktyki i Rozwoju Osobowości
ul. Okrzei 1
97-400 Bełchatów
tel. 44/632-70-90

Konto bankowe parafii
74 1020 3958 0000 9702 0070 1490
PKO BP Bełchatów

Nabożeństwa w kaplicy szpitala w Bełchatowie
Odbývają się w 1 i 3 wtorek miesiąca o godz. 18⁰⁰

Biuletyn Parafii Ewangelicko-Reformowanych

NOWINY

rok VIII 152

Bełchatów - Żelów

Drodzy Czytelnicy, Siostry i Bracia,

Z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia składamy najserdeczniejsze życzenia, aby nadchodzące Święta były dla Was niezapomnianym czasem spędzonym bez pośpiechu, trosk i zmartwień. Życzymy, aby odbyły się w spokoju, radości wśród rodziny, przyjaciół oraz wszystkich bliskich dla Was osób.

Wraz z nadchodzącym Nowym Rokiem życzymy dużo zdrowia oraz radosnego oczekiwania i gotowości na przyjęcie Bożego Syna, mocy Ducha Świętego, który pomoże zasiewać ziarno pokoju wśród ludzi. Wielu darów Bożych w Nowym 2019 Roku!

Życzą:

Ks. Bp Marek Izdebski i Ks. Tomasz Pieczko

NOWINY

Miesięcznik Parafii Ewangelicko-Reformowanych
Bełchatów-Żelów

Redakcja lokalna:
Bełchatów: ks. bp Marek Izdebski, tel. 606-128-037
marek.izdebski@reformowani.pl
Żelów: ks. Tomasz Pieczko, tel. 791-04-05-03
per@zelandia.pl

Druk:

Parafie Ewangelicko - Reformowane w Bełchatowie i Żelowie
Za treść artykułów odpowiadają ich autorzy.
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania tekstów.

PROFESOR ORTOPEDA Z ZELOWA cz. 1

W Zelowie, od Rynku „biegnie” długa ulica Kilńskiego w kierunku Zelówka. My mieszkaliśmy przy ulicy Kilińskiego numer 103 i był to ostatni numer zabudowań Zelowa, a więc jak na małe miasteczko, to długa ulica. Dalej prowadziła droga przez Zelówek na Bocianichę z rozwidleniem w kierunku Kociszewa. Z naszego domu było bardzo daleko do szkoły i kościoła. Za ostatnim domem Zelowa rozciągała się przestrzeń niezabudowana, popularnie zwana Strugą. Pośrodku Strugi znajdował się drenowy przepust wodny. Woda płynąca rowem z lewej strony przedostawała się przepustem na prawą stronę drogi, a dalej na leśne pastwisko. Za Strugą pierwsze zabudowania należały do rodziny Konteckich, inne do Jersaków, a jeszcze inne do Mundziłów, Kimerów, Stejskałowa, a dalej, aż do Bocianichy była to jedna osada Zelówek. Tak naprawdę była to na trzy kilometry długa droga z zabudowaniami po obu jej stronach. Mieszkała tam właściwie obok siebie jedna wielka rodzina osadników czeskich, spokrewniona ze sobą po wielu latach życia. Wszyscy się znali, wszyscy sobie pomagali, a i czasem sobie wymyślali. Takie normalne sąsiedzkie życie. Ilu mieszkańców liczyła osada, tego nikt nie pamięta, ale jak podaje Pan Teofil Ransz, a to solidna i zacna osoba, było tam ponad sześćdziesiąt gospodarstw wiejskich. Pan Ransz, podobnie jak większość mieszkańców Zelówka, po drugiej wojnie światowej wyjechał do Czechosłowacji. Na wspomnienie o Zelowie łyż z oczu ocierał, a znał tam każdy kamień i o każdej rodzinie zdołał opowiedzieć coś ciekawego. Każdego też roku, śladami lat młodości, przemierzał cały Zelówek. Płynęły opowieści, wracały wspomnienia.

Po lewej stronie drogi, w około jednej trzeciej całej długości osady, mieścił się Dom Modlitewny potomków Braci Czeskich zamieszkujących osadę Zelówek. Za wyjątkiem jednej, albo dwóch rodzin polskich, cała ludność osady była pochodzenia czeskiego. W zasadzie, to tylko językiem czeskim posługiwali się mieszkańcy tej miejscowości. Język polski znany był tylko tym, co uczęszczali do polskiej szkoły. Dom Modlitewny był centrum życia religijnego i kulturalnego osady. Tylko na nabożeństwa niedzielne i świąteczne mieszkańcy osady udawali się do Kościoła Ewangelicko – Reformowanego w Zelowie. W Domu Modlitwy odbywały się nabożeństwa popołudniowe /nieszpory/, lekcje religii i szkółka niedzielna dla dzieci, lekcje chóru, spotkania towarzyskie i okolicznościowe.

Dość daleko od centrum Zelówka, bliżej już Bocianichy, po prawej stronie drogi, stały zabudowania rodziny Józefa Kulhawego. Drewniany domek, oddalony od drogi, jakby przykucznięt wśród osady. Z niewielkich okien jednej strony domku była widoczna droga w kierunku osady, a z drugiej strony rozciągał się widok na podwórko, z niewielkim przyległym sadem. W sadzie tym pan Józef z pasją szczepił drzewka, otulał przed mrozem, i dumny był z każdej nowej odmiany. Za sadem, a dalej za polami, widoczne były zelowskie lasy, właścicieli tutejszej osady. Tuż za skrajem lasów, nie tak daleko od zabudowań Józefa Kulhawego, roztaczała się piękna polana, zwana przez tutejszych mieszkańców – „Zelenym paloučkem” / Zielona Polana/, a nieco dalej inna „Długa Polana”.

Na wspomnienie o Długiej Polanie i Zielonej Polanie dawni mieszkańcy Zelówka tłumią łyż i wracają im młodzieńcze wspomnienia. Tam odbywały się w niedzielne popołudnia spotkania młodzieży, pogawędki i konkursy sportowe. Zespół mandolinistów grał i śpiewał, było wówczas przyjaźnie i wesoło. Zdjęcia koleżanek w sukienkach z żabotami, a chłopców w bryczesach na rowerach, tkwią na honorowych miejscach w rodzinnych albumach.

Pan Józef był szczupły i rezolutny, z humorem i gościnnością witał każdego w progu domu. W mieszkaniu pod oknem, od południowej strony, stał niewielki stolik z kształtnymi owalnymi nogami, a obok niego typowe drewniane krzesła. Na stoliku zwykle leżała otwarta Biblia z wieloma zakładkami, kilka śpiewników i wiele stron papieru z nutami. Nad stołem, na honorowym miejscu, wisały skrzypce, skarb największy Pana Kulhawego. Ponieważ miałem u pana Józefa dość duże „fory”, to mogłem instrument potrzymać w dłoni, ale dotykać strun, a tym bardziej wytrzeć pyłek kalafonii na płycie rezonansowej nie śmiałem. Podobno pyłek ma wyjątkowe znaczenie. Pan Kulhawy był bardzo skupiony, gdy skrzypce stroił

Chrzest Jezusa

Maria, matka Jezusa miała w swojej rodzinie Elżbietę, która urodziła syna w podobnym wieku co Jezus. Jan, bo tak miał na imię ten chłopiec został wychowany zgodnie z Prawem Bożym. Kiedy Jan dojrzał i stał się mężczyzną, udał się na pustkowia w Judei, by zamieszkać samotnie. Nosił odzienie z włosia wielbłądów, żywił się szarańczą i miodem dzikich pszczoł. Ludzie często poszukiwali i odwiedzali Jana, gdyż wiedzieli, że jest on posłańcem Boga.

Jan opowiadał o Bogu o nadejściu Zbawiciela. Nawoływał do zmiany swojego postępowania, do przyjęcia chrztu. Jan zabrał wszystkich tych, którzy pragnęli Bożego przebaczenia, nad brzeg rzeki Jordan. Kropił ich głowy wodą lub kazał im zanurzyć się całym ciałem. Nazywano to „chrztem”. Był to znak, że Bóg przebaczył grzechy oczyszczonej osobie i zmył je, jak woda.

Nad rzekę Jordan przybył również Jezus, Chciał by Jan go ochrzcił. Jan nigdy wcześniej nie spotkał Jezusa, ale nie miał wątpliwości, że oto stoi przed nim obiecany Zbawiciel, Syn Boży. Jezus poprosił o chrzest, lecz Jan nie czuł się godzien to zrobić, dał się jednak przekonać. Gdy Jezus wszedł już do wody, nad jego głową pojawił się Duch Święty w postaci gołębiczy, a z nieba przemówił głos:

- To jest Mój Syn, którego sobie upodobałem.

Krótką sentymentalną podróż do „języka czeskiego”:

„Podzim”

Podzimní listí

Jestli umíš dobře číst,
strom ti jednou pošle list.
Pošle ti ho po vánku
jako psaní na stránku.
Nebudou v něm písmena,
ani barva zelená.
Jenom vrásky, jenom žluť,
budou šeptat: "Při mně bud',
až zůstanu na zemi
stát s holými větvemi!"

**„W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei
i przyjął od Jana chrzest w Jordanie” Mk 1,9**

a robił to zawsze ilekroć brał instrument do dłoni. Mogłem delikatnie pociągnąć smyczkiem przez wszystkie struny. Pan Kulhawy grał na skrzypcach z dużą lekkością, podstrajał struny, spoglądał w nuty, robił jakieś znaki lub też pisał nuty. Niejednokrotnie cicho oglądałem te ruchy i próbowałem odczytać głębię muzyki. Od tamtej pory byłem zafascynowany grą na skrzypcach, choć sam nie miałem zdolności muzycznych. Nie posiadałem umiejętności mamy, która na każdym, nawet nie znanym jej wcześniej instrumencie strunowym lub klawiszowym, po chwili prób, potrafiła wydobyc z niego melodyjne dźwięki.

Pan Kulhawy, każdej soboty, ze skrzypcami w ręku wędrował na lekcje do Domu Modlitwy, pełniąc zaszczytną rolę nauczyciela i dyrygenta miejscowego chóru. Duże zdolności muzyczne tutejszej ludności wymagały od dyrygenta chóru wielkiego autorytetu, aby wyegzekwować od zespołu własną wizję wykonywanego utworu. Umiejętności grania na instrumentach i śpiewu przez ludzi Żelówka były wzbogacane przez naukę czytania nut prowadzoną między innymi przez Józefa Kulhawego.

Pan Józef był samoukiem, nie kończył żadnej szkoły muzycznej, ale był zdolny i bardzo pracowity. Prowadzenie takich lekcji wymagało od nauczyciela zarówno przygotowania pieśni na niedzielne, a zwłaszcza świąteczne nabożeństwa. Z tym związane było często rozpisywanie nut z przystosowaniem do możliwości wokalnych zespołu. Z dużą odpowiedzialnością przyjmował na siebie obowiązki i skrzętnie przygotowywał się do lekcji nauki chóru. Często było można zobaczyć jak Pan Józef trzyma jedną ręką skrzypce, a drugą dokonuje zapisów na rozłożonym na stole arkuszu nutowym. To dzięki wkładowi nauki czytania nut i inspirowania pasji muzyki, wielu młodych ludzi przepisywało na pięcioliniach melodie ulubionych pieśni. Szczególnie w letnie wieczory, gdy były otwarte okna, słychać było śpiew tkaczy przy krosnach. Mieszkańcy Żelówka byli rolnikami, ale większość z nich nie posiadała takiej ilości ziemi, która zapewniałaby względne warunki egzystencji. Dodatkowo tkali na ręcznych krosnach na zlecenia fabrykantów z pobliskiego Żelowa. Rodzina Józefa Kulhawego, podobnie jak inni mieszkańcy Żelówka, zajmowała się rolnictwem, ale Józef był pasjonatem muzyki i każdą wolną chwilę poświęcał tej pięknej sztuce.

Józef Kulhawy miał wyjątkowe zdolności manualne, a każde zadanie, którego się podejmował, starał się wykonać rzetelnie, z największym kunsztem umiejętności. Pan Józef posiadał wiele talentów, talenty te doskonalił i służył innym tymi darami. Mógł się pochwalić nie tylko zdolnościami muzycznymi, ale posiadał także wyjątkowo duże zdolności medyczne. Dziś nie mamy dokładnej informacji, gdzie Józef Kulhawy nabył wiedzę budowy kości, ścięgien i mięśni, zarówno zwierząt domowych jak i ludzi. Nie był wykształconym lekarzem, a umiejętności leczenia złamań kończyn nauczył się głównie od ojca. Nauczycielem Karola Kulhawego, ojca Józefa, był prawdopodobnie doktor medycyny, chirurgii i sztuki położniczej prof. Emilian Klemens Nowicki, wykładowca Uniwersytetu Warszawskiego, dyrektor kliniki chirurgicznej uniwersytetu. Prof. Klemens Nowicki po wyjeździe z Warszawy zamieszkał w Woli Pszczołeckiej, w dzisiejszym województwie łódzkim. Rodzina Kulhawych mieszkała wówczas w Faustynowie (gmina Żelów), miejscowości niedaleko odległej od Woli Pszczołeckiej. Warszawski lekarz zmarł w Pszczołeckiej Woli w roku 1876 i pochowany został na cmentarzu kościoła ewangelicko – reformowanego w Żelowie. Płyta nagrobkowa lekarza i pedagoga Uniwersytetu Warszawskiego znajduje się w przykościelnym muzeum w Żelowie. Klemens Nowicki jest między innymi autorem książki:

O złamaniu kości i sposobach leczenia ich. Rzecz objaśniona 87 tablicami wzorów rytych – Warszawa 1833r.

Kolejna część wspomnień w następnym numerze „Nowin”.

Z życia zboru - Bełchatów**WIZYTA EWANGELIKÓW Z NIEMIEC I LITWY**

7 września 2018 r. do bełchatowskiej parafii ewang.-ref. przyjechali przedstawiciele Ewangelickiego Kościoła Lippe z Niemiec i Wileńskiego Kościoła Ewangelicko-Reformowanego z Litwy (Jednoty Wileńskiej). W grupie był także pastor łódzkiej parafii e-r, i przedstawiciele parafii warszawskiej. Po parafii bełchatowskiej oprowadził ks. bp. Marek Izdebski. Następnie goście udali się Muzeum Regionalnego. Powitani zostali przez prezydenta Bełchatowa Mariolę Czechowską. Po salach muzealnych oprowadzał dyrektor muzeum – Marek Tokarek. Ostatnim punktem wizyty było złożenie kwiatów na tablicy pastora Lothara Ernsta Knocha w Rajskiej Alei. Rajska Aleja poświęcona jest Honorowym Obywatelom Miasta Bełchatowa.

Każda osoba, która otrzymuje ten tytuł, właśnie tu ma swoją tablicę i symboliczną jabłko.

Wizyta była częścią Konsultacji Polsko-Litewsko-Niemieckich jakie miały miejsce w dniach 6-9.09.2018 w parafii ewang.-ref. w Żelowie. Uczestniczyli w nich reprezentanci Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP,

Ewangelickiego Kościoła Lippe i Jednoty Litewskiej.

Za zdjęcia dziękujemy Marianowi Wójcikowi.

Tekst : Mariusz Gosławski

EKUMENICZNE NIESZPORY

26 września 2018 r., w rzymsko-katolickiej parafii p.w. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Bełchatowie odbyły się pierwsze, historyczne Ekumeniczne Nieszpory. Nabożeństwu przewodniczył i kazanie wygłosił ks. abp Grzegorz Ryś – metropolita łódzki. Współprowadzającymi byli ks. bp Marek Izdebski – biskup Kościoła Ewangelicko-Reformowanego i ks. bp Jan Cieślak – biskup diecezji warszawskiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Na nabożeństwie obecni byli także duchowni parafii katolickich z Bełchatowa i powiatu, ewangelicko-reformowanych z Kleszczowa i Żelowa a także władze miasta i powiatu i licznie zebrani wierni.

Wszystkich zgromadzonych powitał dziekan dekanatu bełchatowskiego ks. kan. Zbigniew Zgoda.

WYKŁAD

20 listopada, w budynku parafii ew.-ref. w Bełchatowie, o godz. 18.00 – ks. Tomasz Pieczko wygłosił kolejny wykład z nauczania o myśli Reformacji. Spotkanie nosiło tytułem: „Człowiek Reformacji i jego miejsce w społeczeństwie”.

Prowadzący starał się poruszyć te elementy, które kształtowały specyficzną tożsamość społeczną ewangelików reformowanych u początków tego nurtu oraz co oznaczało (i oznacza) dla nich pojęcie patriotyzmu. Z wykładu:

„... Zgodnie z etyką kalwinistyczną, głoszoną i praktykowaną w Kościołach Reformowanych, wiele zachowań, dotąd traktowanych z pewną pobłażliwością, zostało zabronionych jako niezgodnych z Dekalogiem i powagą Bożą: cudzołóstwo, rozpusta (nieprzyzwoitość), pijaństwo i obżarstwo, gry hazardowe, taniec, festyny (związane z pijaństwem), wulgarny teatr (należy mieć w pamięci teatr owej epoki, obfitujący często na wyuzdanie i wulgarność), kokieteria w strojach... Pomimo zdarzającego się rozdźwięku między normą wyżej wspomnianą, a praktyką codzienną, pozostaje faktem, że surowość kalwinistów była uderzająca dla im współczesnych.

Jest rzeczą szczególną, że Reformacja, odrzucając tradycyjnie istniejącą od wieków hierarchię kleru, dominującego nad świeckimi, odbierając (na podstawie Biblii) szczególną wartość:

- celibatowi, - „oderwaniu się od świata”, czyli życiu mniszemu, - ubóstwu mnichów (często pozor-nemu), promowała bardzo silnie wartość pracy, nauki i rodziny.

Człowiek Reformacji kalwińskiej był ojcem rodziny. Potrafił czytać i praktykował lekturę Biblii dla nauczania własnej rodziny i swoich podwładnych. Pracował przez wszystkie dni, wyjąwszy niedzielę, w sumienny sposób zarządzając swoimi dobrami.

Paradoksalnie, Reformowany żyjąc ideałami wiary, która stawiała go w pełni odpowiedzialności za jego czyny w świecie, oddając się pracy i rodzinie, chcąc realizować powołanie dane mu przez Boga, stawał się jednocześnie obcym i odrzucony przez innych, gotowych za wszelką cenę prześladować samych „heretyków”, ale także i ich sympatyków, porwanych przykładnym życiem protestantów.

Pamiętajmy, że dla chrześcijaństwa biblijnego (protestantyzmu) pojęcie sacrum i profanum w zasadzie nie istnieje. Kościół (miejsce kultu) nie jest miejscem świętym. Cały świat, jako dzieło Stwórcy, jest poświęcony Jego powszechną obecnością”.

Porządek nabożeństw Świąt Bożego Narodzenia 2018, końca 2018 i początku Nowego Roku 2019 w kościele w Żelowie:

Poniedziałek, 24 grudnia - godz. 17.00 – nabożeństwo Wigilii Narodzenia Pańskiego;

Wtorek, 25 grudnia, godz. 10.00 – nabożeństwo w 1 Dzień Świąt Narodzenia Pańskiego, z Wieczernią Pańską;

Środa, 26 grudnia, godz. 10.00 – nabożeństwo w 2 Dzień Świąt Narodzenia Pańskiego;

Poniedziałek, 31 grudnia, godz. 17.00 – nabożeństwo kończące rok 2018;

Wtorek, 01 stycznia, godz. 10.00 – nabożeństwo rozpoczynające Nowy Rok 2019, z Wieczernią Pańską.

Uwaga: Po nabożeństwie noworocznym kolejne nabożeństwa będą odbywały się na Plebanii!

JESIENNA SESJA SYNODU

W sobotę, 17 listopada br. w Warszawie, obradował Synod Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP, na swej zwykłej sesji jesiennej. Głównymi punktami debaty były: budżet Kościoła na rok przyszły oraz projekt Pragmatyki Służbowej KER.

Podczas obrad Synod:

- przyjął protokół z sesji zwyczajnej, która odbyła się w dniach 12-13 maja 2018 roku w Zelowie,
- zapoznał się z projektem Pragmatyki Służbowej Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP przedstawionym przez panią Agnieszkę Filak oraz w swoich uchwałach Synod przyjął harmonogram dalszych działań związanych z dopracowaniem i przyjęciem Pragmatyki Służbowej KER.

Synod, działając w zgodzie z Prawem Wewnętrznym KER powołał także Synodalną Komisję Prawa w składzie: 1. ks. Krzysztof Góral 2. ks. Semko Koroza 3. ks. Tomasz Pieczko 4. pan Andrzej Jersak 5. pan Bernard Łukańko 6. pan Michał Hucal 7. pani Agnieszka Filak.

Synod powołał także Synodalną Komisję Problemową w składzie: 1. pan Witold Brodziński 2. ks. Michał Koktyś 3. ks. Michał Jabłoński 4. pan Adam Aduszkiewicz 5. pan Krzysztof Dorosz 6. pani Biruta Przewłocka-Pachnik.

CHRZEST MAŁEJ OLIIWII

18 listopada, podczas nabożeństwa został udzielony sakrament Chrztu Oliwii Kimmer, córce Radosława Kimmera i Natalii Kimmer. Kolejną radość w tym miesiącu: nasza społeczność ma nową siostrzyczkę w wierze. Życzymy z całego serca malutkiej Oliwii dużo radości w życiu i wzrastania w społeczności z naszym Panem, Jezusem Chrystusem. Składamy także najlepsze życzenia jej rodzicom, aby zawsze byli dla niej wsparciem na niełatwej drodze życia. Zapewniamy o naszej przyjaźni i modlitwie.

Elementem dodatkowym nabożeństwa było kazanie w języku czeskim (przetłumaczone przez Wierę Pospiszył i rozdane zebrany), które wygłosił literat czeski (kiedyś także pastor), Petr Pazdera Payne, który gościł w naszej parafii, prowadząc zajęcia z języka czeskiego.

MINI ZIMOWISKO DLA DZIECI - ZAPROSZENIE

Szanowni Siostry i Bracia,

Chciałbym gorąco zaprosić Wasze dzieci, w wieku od klasy 2-jej do klasy 6-jej szkoły podstawowej, do wzięcia udziału w mini-zimowisku w Karpaczu, w dniach 11-14 lutego 2019 r.

Dzieci będą mieszkały w hotelu „Jagoda”, w centrum Karpacza. Przewidujemy szereg atrakcji, jak np. sanki, rakiety śnieżne, zwiedzanie, wycieczki krajoznawcze.

Koszt całości to 340 zł. Kwota taka jest możliwa wyłącznie dzięki dofinansowaniu kościelnemu (sezon turystyczny w górach to wysokie ceny). Propozycja jest więc kierowana do dzieci naszego Kościoła. Ilość miejsc ograniczona.

Zainteresowanych proszę o kontakt ze mną

Ks. Tomasz Pieczko (tel. 791040503).

Następnie ks. bp Marek Izdebski odczytał list od dyrektora Towarzystwa Biblijnego w Polsce – Małgorzaty Platajs. W liście zaprezentowana została Biblia Ekumeniczna, czyli pierwszy ekumeniczny przekład Pisma Świętego na język polski. Prace nad tym dziełem rozpoczęto w 1994 roku, a ostateczny jego kształt znany jest od marca 2018 roku, kiedy to oficjalnie ogłoszono wydanie całej Biblii Ekumenicznej.

Liturgia została poprzedzona krótkim komentarzem historycznym wiceprezydenta Bełchatowa Łukasza Politańskiego. Zgromadzeni wysłuchali wykładu o religijnych relacjach, jakie charakteryzowały mieszkańców miasta i regionu. Historia miasta to wspólne dzieło trzech kultur i trzech religii: katolickiej, ewangelickiej i judaizmu. A wszystkich łączył jeden herb miasta – biblijna scena z raju: Adam i Ewa. Miasta, które tak na początku – kiedy rozwijał się przemysł włókienniczy, jak i po wojnie – kiedy

powstawała kopalnia węgla brunatnego, stało się ziemią obiecaną dla ludzi z różnych rejonów Polski.

Ks. abp Ryś rozważając słowa zapisane w Jk 1, 22. 25 zwrócił uwagę na przyjmowanie, wprowadzanie w czyn słów zapisanych w Biblii i dzielenie się nimi z innymi. Płytkie czytanie Biblii jest jałowe i nie przynosi owoców. Natomiast czytanie i wprowadzanie słów w czyn, budowanie na fundamencie jakim jest Jezus – przynosi owoce. Biblia ma być dla nas Prawem, które mamy wypełniać po królewsku. Dziś Kościół Powszechny dostaje do rąk Biblię Ekumeniczną, biblię wspólną dla nas wszystkich, z której mamy korzystać, dzielić się i wprowadzać jej słowa w czyn.

Po nabożeństwie można była nabyć Biblię Ekumeniczną.

Tekst i foto: Mariusz Gosławski

Zapraszamy na nabożeństwa świąteczne, które odbędą się w następujących terminach:

1. wigilijne – 24 grudnia, poniedziałek, godz. 16⁰⁰
2. I Święto Narodzenia Pańskiego z sakramentem Wieczerzy Pańskiej – 25 grudnia, wtorek, godz. 9³⁰
3. II Święto Narodzenia Pańskiego – 26 grudnia, środa, godz. 9³⁰
4. Zakończenie Roku – 30 grudnia, niedziela, godz. 9³⁰
5. w Nowy Rok z sakramentem Wieczerzy Pańskiej – 1 stycznia, wtorek, godz. 11⁰⁰

DZIEKCZYNNNE ŚWIĘTO ŻNIW

30 września 2018r. belchatowska parafia ewang.-ref. obchodziła Dziękczyne Święto Żniw. Nabożeństwo z sakramentem Wieczerzy Pańskiej prowadził i kazanie wygłosił ks. bp. Marek Izdebski. Czytane teksty biblijne zapisane były w Iz 58,7-12 i Łk 12,15-21. Kazanie oparte było na tekście 1 Tm 4, 4-5. Kaznodzieja mówił, że Dziękczyne Święto Żniw ma nam przypominać o tym, czym Pan nas obdarzył. A to co mamy, zawdzięczamy Bogu. W swoim kazaniu poruszył trzy kwestie. Po pierwsze - zwrócił uwagę na fragment Modlitwy Pańskiej „chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj”. W modlitwie tej prosimy nie tylko o chleb, ale także o zdrowie, o pracę o kształcenie, o dobre relacje z ludźmi. Chleb powszedni to także pokarm duchowy. To pragnienie Bożego Słowa, które nie tylko krzepi, ale daje nadzieję. Czy zawsze o tym pamiętamy? Po drugie – Bóg daje wiele, aby dzielić się

tym z innymi. Chrześcijanin nie może być egoistą. Po trzecie – nie możemy porównywać się z innymi ludźmi, kto ile ma. Często zarzucamy Bogu niesprawiedliwość, że ktoś ma więcej od nas. Ale zapominamy o tym, że Bóg dał nam największy dar jakim jest życie.

Ks. Izdebski podziękował także paniom: Anecie Kruk, Joannie Dudzic i Agnieszce Woźniak za przygotowanie świątecznej dekoracji Stołu Pańskiego a Jolancie Izdebskiej za przygotowanie dzieci do występu.

Po nabożeństwie wystąpiły dzieci recytując okolicznościowe wiersze.

Na koniec wszyscy zebrali się w parafialnej kawiarence na rozmowach przy kawie i herbacie a wychodząc zabrali ze sobą po kawałku chleba.

Tekst i foto: Mariusz Gosławski

DZWONKI W MIŁOSTOWIE

3 listopada w Orzeszkowie (gm. Kwilcz, pow. międzychodzki) przybyli goście mieli okazję zapoznać się z historią cmentarza oraz kościoła ewangelicko-reformowanego. Zwieńczeniem wydarzenia był koncert zespołu "Zelowskie Dzwonki" parafii ewangelicko-reformowanej z Zelowa, w kościele Podwyższenia Krzyża Świętego w Miłostowie pod Kwilczem.

PREZENTY DLA DZIECI

Już kolejny rok, działając w ramach współpracy z Centrum Misji i Ewangelizacji oraz Diakonią Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego nasza parafia wzięła udział w 18 edycji ogólnopolskiej akcji charytatywnej „Prezent pod choinkę”. W ramach tej akcji (dzięki niemałemu zaangażowaniu zelowskich szkół) przygotowaliśmy i wysłaliśmy kilkadziesiąt paczek dla dzieci. Paczki te trafią do dzieci w Rumunii, Bułgarii, na Białorusi i Ukrainie.

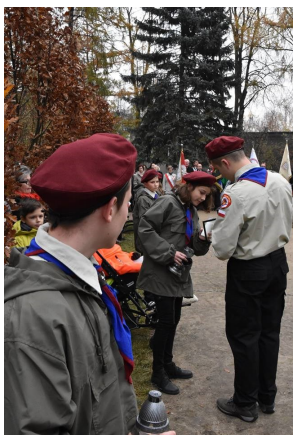
Wydaje się jednak, że dla osób, które w tym czasie przechodziły ulicą obok, zdążając na cmentarz katolicki, pozostało w pamięci (mamy taką nadzieję) pozytywne wspomnienie osób naszej społeczności, którzy w tak przenikniętym indywidualizacją i niezdolnością do współdziałania świecie świadczą o tym, że mogą i potrafią zrobić coś razem.

Dziękujemy wszystkim za udział.

UROCZYSTOŚCI MIEJSKIE 11 LISTOPADA

11 listopada, byliśmy obecni podczas gminnych obchodów 100-lecia odzyskania przez Polskę Niepodległości, odbywających się w parku im. Romualda Traugutta w Zelowie. Nasi skauci w tym roku zostali wyjątkowo wyróżnieni, ponieważ sami (bez pomocy harcerzy jak to było w latach ubiegłych) pełnili warty przy pomniku katyńskim oraz znajdujących się w pobliżu dębach katyńskich. Oprócz zaangażowanych w uroczystości skautów naszą parafię reprezentowali Prezes Kolegium Kościelnego Pan Mirosław Prajzendanc oraz członek KK Pan Karol Gwiazdowski. Ostatnią delegacją pocztów składających kwiaty pod pomnikiem Ofiar Golgoty Wschodu był nasz proboszcz ks. Tomasz Pieczko wraz z proboszczem parafii rzymsko-katolickiej w Zelowie ks. Jackiem Ambroszczykiem.

ŚWIĘTO REFORMACJI

31 października 2018 w kościele ewangelicko-augsburskim w Ozorkowie odbyło się Nabożeństwo Reformacyjne Diecezji Warszawskiej KEA. Uczestniczyli w nim członkowie parafii EA m.in. z Ozorkowa, Zgierza, Żyrardowa, Pabianic, Łodzi, Piotrkowa Trybunalskiego, Tomaszowa Mazowieckiego i parafii ER z Bełchatowa. Kazanie wygłosiła dk. Halina Radacz – duszpasterz parafii EA w Żyrardowie. W swoim słowie zwróciła uwagę na to, czym jest pamiątka Reformacji i co dziś oznacza być ewangelikiem. A być ewangelikiem to być wolnym w Chrystusie, gdzie On będzie fundamentem i podążać radami 8 błogosławieństw.

Nabożeństwo było transmitowane przez TVP 2.

Tekst i foto: Mariusz Gosławski

ŚWIĘTO ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI

W niedzielę 11 listopada - Święto Odzyskania Niepodległości, nabożeństwo w kościele e-r poprowadził ksiądz Krzysztof Góral. Czytane teksty: Psalm 22, 29-32, Ks. Jozuego 24, 24-28, I list do Koryntian 15, 57- 58, Ewangelia Łukasza 12, 27-34

Kazanie w języku czeskim wygłosił ksiądz Petr Pazdera Payne, który najbliższe trzy tygodnie spędzi w zborze w Zelowie. Dzięki tłumaczeniu Wiery Pospiszyt, można było przeczytać całość kazania w naszym ojczystym języku. Pastor Payne oparł je na II księdze Mojżeszowej 20, 2, 5B i 12. Podkreślił w nim, pozytywne aspekty przynależności do narodu, rodu, rodziny i świadomości każdego człowieka oraz dumy z tej przynależności. Wspominał także o niebezpieczeństwach, gdzie od miłości do narodu jest bardzo blisko do nacjonalizmu, zwyrodniałego patriotyzmu, faszyzmu i rasizmu. (...) "Rodzina, naród, państwo, czyli ojczyzna albo ziemia rodzina...są to wartości, za które niekiedy oddaje się życie... niekiedy nawet członkowie tego samego narodu potrafią torturować współobywateli, więzić ich, zabijając. Tak się działo w Czechach, a także w Polsce w latach 50- tych XX wieku" (...)

Drugim punktem rozważania była rodzina, szacunek do rodziców, przodków, a co za tym idzie do tradycji przekazywanych z pokolenia na pokolenie. (...) " Rodzice i krewni są tymi osobami, które zasługują na więcej przychylności, uwagi i zrozumienia niż obcy"(...) W Piśmie Świętym podkreślona jest waga więzi pomiędzy przodkami. [II Mojż. 20, 12. ; Ks. Izajasza 58,7.; I Mojż. 15,15.;

I Mojż 47,30.]; Jednak pastor Payne zauważa, iż więzi te nie powinny być bezwarunkowe, niezaprzeczone, ponieważ (...)” kontynuowanie pokrętej tradycji ojców oznacza bycie gadem, plemieniem żmijowym”. (...) (Ew. Mateusza 23, 29-34)(...)”

Nie można zrywać więzi rodzinnych i przynależności rodowej, wszakże właśnie kierując się miłością do najbliższych i z miłości do narodu, trzeba być krytycznym. Nie usprawiedliwiać niegodziwości, kłamstwa swych współplemieńców, nie trzymać fałszywie sztamię. Musimy sobie uświadomić, że jeśli nie jesteśmy gotowi aby być krytyczni wobec zła, może właśnie ze względu na związki rodzinne, wtedy stajemy się współwinnymi”. (...) (Księga Ezechiela, 3,18-10.) Pastor Petr Pazdera Payne podsumowując kazanie podkreślił znaczenie łaski Bożej, która przewyższa naturę. (...)”naturalne więzi rodzinne przemienią się we wspólnotę duchową. Jednakże solidarność pokrewieństwa w żadnym przypadku nie może przesłaniać prawdy. Jeśli tak nie jest, wtedy nie pozostaje nic innego jak rozpocząć wszystko od zera, zbudować fundament tylko na skale, a skałą tą jest Boża prawda. (...).

Na zakończenie nabożeństwa zebrani zaśpiewali " Boże, coś Polskę przez tak liczne wieki otaczał baskiem potęgi i chwały, coś ją otaczał tarczą opieki od nieszczęść, które przygnębić ją miały. Przed Twe ołtarze zanosim błaganie: Ojczyznę wolną pobłogosław Panie!" (Pieśń "Boże, coś Polskę" tekst: Alojzy Feliński 1816; Hymn na rocznicę ogłoszenia Królestwa Polskiego)

Po nabożeństwie ks. Góral wziął udział w lokalnych uroczystościach państwowych w Belchatowie, gdzie na placu Wolności został uroczystie odsłonięty pomnik Józefa Piłsudskiego.

Joanna Dudzic

„CZŁOWIEK REFORMACJI I JEGO MIEJSCE W SPOŁECZEŃSTWIE”

20 listopada 2018 r. w parafii ewangelicko-reformowanej w Belchatowie odbył się kolejny wykład z

cyklu: „Kim są ewangelicy reformowani, historia i myśl Ewangelicyzmu Reformowanego”. Spotkania otwarte są dla wszystkich zainteresowanych w/w tematyką, bez względu na wyznanie czy światopogląd. Wykład pod tytułem: „Człowiek Reformacji i jego miejsce w społeczeństwie” poprowadził ks. Tomasz Pieczko - pastor parafii ewangelicko-reformowanej w Zelowie. Spotkanie było okazją, aby poznać elementy, które kształtowały specyficzną tożsamość społeczną ewangelików reformowanych u początków tego nurtu oraz co oznaczało

(i oznacza) dla nich pojęcie patriotyzmu. W kontekście obchodzonej rocznicy 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości, rozwinięty był temat lokalnego patriotyzmu ewangelików w Polsce. Kościoły ewangeliczne są kościołami krajowymi autonomicznymi w przeciwieństwie do Kościoła rzymskokatolickiego, który pozostaje w łączności ze Stolicą Apostolską i papieżem w Watykanie. To tu - w Polsce, znajdują się ich władze, które znają lokalne problemy i oczekiwania. Polak ewangelik w pełni jest patriotą. Historia pokazała nam wielu Polaków ewangelików, którzy wnieśli duży wkład w odzyskanie niepodległości, stając się bohaterami narodowymi. Po wykładzie był czas na pytania i dyskusję. Na zakończenie ks. bp Marek Izdebski podziękował wszystkim za przybycie i zaprosił na kolejne spotkanie.

Tekst i foto: Mariusz Gosławski

W tym roku podstawowym zadaniem stojącym przed sprzątającymi (mieliśmy wsparcie członków Stowarzyszenia Koimeterion i Kwileckiego Centrum Kultury) było zagrabienie liści i usunięcie mchu z płyt nagrobkowych. Ograniczenie się tylko do tych czynności wynikało z faktu, że w ubiegłym roku wykonaliśmy tytaniczną pracę oraz na wiosnę miał miejsce kolejny wyjazd członków naszej parafii w celu sprzątania cmentarza (usuwanie odrostów drzew, zbieranie gałęzi). Ponadto powyżej wymienione instytucje też przeprowadziły akcję porządkowania cmentarza (usunięcie połamanych konarów, wykoszenie trawy, wybieranie śmieci).

Wykonywane na cmentarzu czynności, w porównaniu z pracami prowadzonymi tam w ubiegłym roku, można by uznać za mało ambitne. Grabienie liści wymagało, jednak, sporego wysiłku, ponieważ teren cmentarza jest pokryty bluszczem (liście trzeba było niemal z niego „wyczesywać”) oraz drzewa „obrodziły”, w tym roku, w liście (zapełniliśmy nimi około 35 worków 240 litrowych).

Podczas naszej akcji odwiedziło nas szereg osób: ksiądz Jan Kasztelan (ufundował nam przepyszną zupę gulaszową), pani sołtysowa Aneta Nowak, radny Dariusz Prędko (oprowadził nas po terenie przylegający do Kościoła, w tym po zabudowaniach dworskich). Prezes Stowarzyszenia Koimeterion pani Joanna Wałkowska nie tylko czynnie brała udział w sprzątaniu cmentarza, ale również zapoznała nas z postacią Jana Wilhelma Kasjusza i historią jego pomnika.

W takim miejscu jak cmentarz Ewangelicko-Reformowany w Orzeszkowie, gdzie namacanie doświadczenia znikomości człowieka i kruchości jego życia rodzi się nadzieja, że „w Chrystusie wszyscy (którzy zaufali Bogu) zostaną ożywieni” (I Kor. 11, 22 b).

Więcej informacji o cmentarzu w Orzeszkowie można przeczytać na stronie www.zelandia.pl, w zakładce CMENTARZE.

Bożena Prajzendanc

SPRZĄTANIE CMENTARZA W ZELOWIE

27 października, jak co roku, odbyło się wspólnotowe sprzątanie naszego cmentarza ewangelickiego w Zelowie. Jest to wydarzenie istotne, bo cmentarz nasz, z racji licznych nasadzeń drzew wymaga

jesiennego sprzątania opadłych liści. Symboliczna dbałość o nasze miejsce pamięci o bliskich jest istotne, stanowi także część naszej wspólnej zborowej historii.

Jednocześnie, ze względu na okres jego realizacji, jest to wydarzenie delikatne. Piszemy o swoistej delikatności tego wydarzenia, dla którego elementem delikatnym jest jego swoiste przeniknięcie kulturowe do naszej rzeczywistości konfesyjnej tradycji dla nas zewnętrznych. Niemniej, ponieważ funkcjonujemy obecnie tak często w rodzinach konfesyjnie mieszanych (ewangelik/

ewangeliczka z katoliczką/katolikiem) to jest rzeczą zasadną, by okazać szacunek dla odmiennych dla nas tradycji, związanych z katolickim świętem Wszystkich Świętych.

CHRZEST WŁADYSŁAWA HOFMANA

Podczas nabożeństwa niedzielnego 14 października, sakrament Chrztu Świętego został udzielony malutkiemu Władkowi Hofmanowi, synowi Renaty i Ryszarda Hofmanów z Zelowa.

Każdy Chrzest jest pełnym radości wydarzeniem w naszej społeczności zborowej. Gest wydawałoby się prosty i aż banalny, jakim jest trzykrotne, w imię Trójcy Świętej, polanie głowy dziecku, niesie w sobie całą głęboką symbolikę faski Bożej, która swoją wielkością przerasta wszystko, co możemy sobie wyobrazić, a na którą w żaden sposób nie możemy zasłużyć. Stąd nawet sam gest wyraża niezwykle „wyzbycie” z wszystkiego, co miałyby choć cień ceremonialności. Krew Jezusa, Syna Bożego, który umarł za swoich na krzyżu, obmywa nas z grzechu, czego nie może dokonać żadna ceremonia, żaden gest ludzki, choćby najbardziej wzniosły.

Tego obietnicą jest sakrament Chrztu, a dopełni się, jeśli Pan Bóg pozwoli, w czasie świadomego wyznania wiary, dokonanego przez Władka, kiedy czas ten nadejdzie.

Mamy zatem nowego bratczyka w wierze, o którego powinniśmy się modlić, a dla niego i jego rodziny powinniśmy wszyscy być świadectwem naszego konkretnego życia w oddaniu naszemu Panu.

PREZYDIUM SYNODU

15 października odbyło się w Warszawie posiedzenie Prezydium Synodu naszego Kościoła (ks. Tomasz Pieczko, jako notariusz Synodu jest jego członkiem), poświęcone ostatnim przygotowaniom związanym z najbliższym Synodem. Czekają na nas decyzje związane z preliminarem finansowym na rok 2019 oraz pierwsze decyzje w związku z przygotowanym projektem Pragmatyki Służbowej Kościoła Ewangelicko-Reformowanego.

Bardzo prosimy o modlitwę w intencji Synodu.

SPRZĄTANIE CMENTARZA W ORZESZKOWIE

Dwa czynniki: obowiązek wynikający z własności oraz potrzeba wyrażenia pamięci o „przodkach w wierze” w Wielkopolsce pobudziły zelowskie Kolegium Kościelne do zorganizowania prac porządkowych na cmentarzu Ewangelicko-Reformowanym w Orzeszkowie. Realizacji powyższego zadania, dnia 20 października br., podjęło się osiem osób z naszej parafii. Sam wyjazd doszedł do skutku dzięki dyspozycyjności p. Henryka Kimmer (s. Jarosława).

Z życia zboru - Zelów

POZASZKOLNY PUNKT KATECHETYCZNY

Na rok szkolny 2018-19 po raz kolejny została podpisana umowa pomiędzy naszą Parafią a Urzędem Miasta w Zelowie o nauczaniu religii ewangelickiej w Punkcie Katechetycznym Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Zelowie. Tu warto wyjaśnić, że odmiennie od nauczania religii katolickiej, ewangelicy (jak i inne Kościoły i związki wyznaniowe nie-katolickie) muszą każdego roku ubiegać się o przydział godzin nauczania religii. Każdego także roku zawierana jest umowa z katechetą. Dużym przywilejem w naszym przypadku jest fakt, że lekcje religii odbywają się w budynku parafii, na Plebanii (zwyczajowo tak określanej, choć budynek służy, poza poddaszem, gdzie mieści się mieszkanie pastora, spotkaniom parafialnym różnego typu). To pozwala dzieciom i młodzieży ze-rwać z wymiarem „szkolnym” religii (jak same to postrzegają) i być bardziej w „rzeczywistości Kościoła”.

Cieszymy się, że w tym roku mamy sporą grupę (ok. 40) dzieci i młodzieży regularnie uczestniczących w zajęciach religii ewangelickiej, które prowadzi pastor, ks. Tomasz Pieczko.

Tygodniowy plan lekcji religii ewangelickiej

W roku szkolnym 2018-2019 v2

Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota
	Klasy: 0-1 13:30-15:00 (Kl. 0 – 30 min)	Klasy: 2-3 14:00-15:30		
	Klasy 4-5: 15:00-16:30	Klasa 6: 15:30-17:00		Zbiórka RR: 13:00
	Klasa 7-8 (<i>konfirmanci</i>): 16:30-18:00	Szkoła średnia: 18:00-19:30		

ZMIANA DYREKTORA W NASZYM PRZEDSZKOLU

W związku ze zwiększeniem się liczby dzieci uczęszczających do naszego Przedszkola (na dzień dzisiejszy jest to 86 dzieci) zaistniała potrzeba zatrudnienia Dyrektora Przedszkola na pełny etat. Potrzeba taka wynika z merytoryki funkcjonowania, czyli potrzeby regularnego prowadzenia pracy niemałej placówki wychowawczej, w tym koordynacji zaangażowania znaczącej liczby personelu pedagogicznego i pomocniczego.

Stała się widoczną ponadto potrzeba realnej obecności i dyspozycyjności Dyrektora dla kontaktu z rodzicami, których dzieci uczęszczają do naszego Przedszkola. Nowy - choć już mający roczną historię - Statut Przedszkola w sposób formalny wymaga od nas takich działań.

Kolegium Kościelne, jako przedstawiciel Organu Prowadzącego Przedszkole, czyli Parafii, po dłu-

-giej refleksji, w odpowiedzi na zaistniałą sytuację, podjęło decyzję o zatrudnieniu na pełny etat, jako Dyrektora placówki, Panią Beatę Jersak, która z dużą energią podjęła się realizacji powierzonej jej odpowiedzialności.

Zadania, które stoją przed naszym Przedszkolem są wielorakie. Przede wszystkim chodzi o sprostanie pojawiającym się nowym wyzwaniom prawnym i pedagogicznym. Musi mieć miejsce nie tylko stałe dbanie o utrzymanie - wypracowanego ciężką pracą personelu - wysokiego poziomu

pracy Przedszkola, ale w sferach, gdzie jest to możliwe, podwyższanie go.

Chcemy jak najlepiej, w najdogodniejszym wymiarze, objąć opieką powierzane nam dzieci i zadbać o ich jak najlepsze przygotowanie do kolejnego etapu ich kształcenia.

Prosimy o modlitwę, aby nasze wysiłki były błogosławione przez Boga, którego Syn – Jezus Chrystus – powiedział: „Pozwólcie dzieciom przyjść do mnie...” (Mk 10,14).

NABOŻEŃSTWA W KAPLICY SZPITALA W BEŁCHATOWIE

Już od dłuższego czasu, w kaplicy szpitala w Bełchatowie, w każdy 1-szy i 3-ci wtorek miesiąca, o godzinie 18.00 odbywają się nabożeństwa ewangeliczne, ze szczególną modlitwą za chorych leczących się w tym szpitalu, za personel w nim pracujący, ale także za chorych w naszych rodzinach. Nabożeństwa te są także okazją do świadectwa, że jako ewangelicy jesteśmy obecni w otaczającej nas rzeczywistości, że naszą modlitwą obejmujemy wszystkich, nie tylko naszych współwyznawców, ale wszystkich, niezależnie od ich przynależności konfesyjnej.

W nabożeństwach tych uczestniczą zarówno nasi wierni, w tym przede wszystkim mocna grupa osób z Zelowa, ale także chorzy ze szpitala, także nie-ewangelicy. Niektórzy z nich znajdują się na naszym nabożeństwie drogą przypadku, inni w sposób świadomy, przez nas zaproszeni. Ci, którzy trafiają w sposób przypadkowy nie do końca często rozumieją rodzaj rzeczywistości, w której się znaleźli, ale ci, którzy z nami dzielą się z nami ich spostrzeżeniami, okazują wdzięczność za wspólną modlitwę.

Zapraszamy zatem gorąco na nasze nabożeństwa szpitalne.

Wszelkich dodatkowych informacji udziela ks. Tomasz Pieczko (nr tel. 791040503), który nabożeństwa te prowadzi.

KONFERENCJA CHRZEŚCIJAŃSKA W TORUNIU

W dniach 09-10 października Prezes Kolegium Kościelnego Parafii Zelowskiej - Pan Mirosław Prajzencand i pastor zboru - ks. Tomasz Pieczko uczestniczyli w toruńskiej konferencji chrześcijańskiej, organizowanej przez organizację „Razem dla Ewangelii”. Tytuł konferencji był dla nas przyciągający: „Cechy zdrowego Kościoła”.

Gościem i głównym mówcą konferencji był **Mark Dever, pastor Capitol Hill Baptist Church w Waszyngtonie** oraz autor wielu dobrych książek (m.in. "Dziewięć cech zdrowego kościoła", którą to książkę szczerze polecamy).

Z dużą ciekawością uczestniczyliśmy w konferencji, która przypominała nam o znanym, a czasem może nie wystarczająco akcentowanym fakcie, że rzeczywistość Kościoła, jako społeczności, której Głową jest Jezus Chrystus, rozgrywa się już na poziomie lokalnym i to zbor lokalny jest już w pełni Kościołem, w jego wymiarze teologicznym.

Jakie z tego faktu płyną konsekwencje? Bardzo praktyczne: to o tę lokalną społeczność – nasz zbor, naszą parafię, powinniśmy dbać, by była miejscem, w którym my, jako jej członkowie, możemy wspólnie się rozwijać i kształtować w naszej wierze.

Oczywiście, parafia ta składa się z wierzących, którzy wiarę ich opierają o Pismo Święte – Słowo Boże, które jako jedyne może być dla nich autorytetem w sferze wiary i praktyki życia.

To kolejne, silne wezwanie płynące z tej konferencji. I dla nas bardzo aktualne.

Warto sobie zadać pytania: Ilu z nas, ewangelików, czyta Biblię? Z jaką częstotliwością? Ilu z nas odnosi się do niej w naszym życiu relacji, pracy, nauki?

Trzeba mieć odwagę zapytania wprost, że jeśli tego nie robimy, to o co opieramy naszą wiarę? Nasze postępowanie? Nasze praktyki religijne? Czy nie tracimy cech, które były fundamentalne dla powstania Reformacji i stanowiły punkt odniesienia dla tak wielu, w ciągu wieków, nawet w sytuacjach prześladowań? A zatem: kim jesteśmy?

SPOTKANIE PRZEDSYNODALNE W ŁODZI

W dniu 13 października odbyło się w gościnnej parafii łódzkiej spotkanie delegatów na Synod Kościoła, który odbędzie się 17 listopada w Warszawie.

Celem spotkania w Łodzi było przybliżenie i ewentualna wstępna dyskusja nad projektem tzw. Pragmatyki Służbowej KER, czyli dokumentu regulującego praktyczne kwestie funkcjonowania Kościoła, nie zawarte w takim stopniu w Prawie Wewnętrznym Kościoła. Dyskusja przed Synodem miała pozwolić na przybliżenie dokumentu delegatom.

Jest szereg kwestii, które wymagają bardziej szczegółowej regulacji w naszym prawie kościelnym. Są to np. prawa i obowiązki członków Kościoła, sakramenty i posługi kościelne (sposób i warunki ich udzielania), duchowni Kościoła (ich obowiązki i świadczenia, do których mają prawo), a także przepisy dyscyplinarne, które miałyby regulować kwestie związane z wykroczeniami przeciw prawu kościelnemu.

Ci, którzy uczestniczyli w spotkaniu dzielili się ich refleksją, że było ono potrzebne, że pozwoliło na mniej śpieszną (niż ta zwyczajowa na Synodzie) dyskusję i odpowiedzi na pojawiające się pytania.

Pozostaje przed nami już określony Prawem Wewnętrznym proces postępowania, zdążający w kierunku uporządkowania tej sfery życia Kościoła, która powinna być, dla jego pokoju wewnętrznego, objęta proponowanymi rozwiązaniami.

DZWONKI ZAGRAŁY W PILE

W niedzielę 9 września w samo południe w Kościele Ewangelicko - Augsburskim św. Jana w Pile odbył się koncert Żelowskich Dzwonków. Kilkunastu młodych ludzi zagrało na ponad 70. instrumentach. Niedzielny występ był drugim z cyklu pięciu koncertów Muzycznego Południka Luterańskiego, a jego celem było przede wszystkim integrowanie społeczeństwa oraz poznawanie różnych stylów muzyki. Oprócz Dzwonków wystąpiły również dzieci z Akademii Muzycznych z Bydgosz-

czy i Poznania oraz młodzież ze Szkoły Muzycznej w Pile.

Dziękujemy ks. Tomaszowi Woli, gospodarzowi parafii w Pile za zaproszenie naszej młodzieży.

DZWONKI W WASILKOWIE

30 września nasze dzwonki wyjechały do Wasilkowa, aby poprowadzić koncert kończący XIV Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej im. Ks. Wacława Rabczyńskiego. Koncerty odbywały się w każdą niedzielę września w Parafii NMP Matki Miłosierdzia w Wasilkowie. Zainaugurowany w 2005 roku Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej im. ks. Wacława Rabczyńskiego w Wasilkowie jest jedynym tego typu wydarzeniem kulturalnym w województwie podlaskim. Festiwal na stałe wpisał się w panoramę wydarzeń kulturalnych Wasilkowa i województwa podlaskiego, stał się wyróżniającą go wizytówką na mapie artystycznych ośrodków Polski oraz miejscem przyciągającym wybitnych artystów z Polski jak również z krajów europejskich. Od 2005 roku w ramach 11 edycji odbyło się: 45 koncertów z udziałem 90 wykonawców m. in. z Polski, Niemiec, Litwy, Białorusi, Danii, Wysp Alandzkich, Rosji, Mołdawii, Ukrainy, Austrii, Japonii, Włoch, USA; w tym: 70 solistów, 5 chórów, 3 orkiestry i 14 zespołów kameralnych. Koncertów wysłuchało ok. 9000 słuchaczy.

Tegoroczna XII edycja Festiwalu jest poświęcona 450 rocznicy nadania praw miejskich miastu Wasilków.

Z ŻYCIA PRZEDSZKOŁA

Rok szkolny zaczęliśmy bardzo intensywnie. Na początku września odbyło się pierwsze powakacyjne spotkanie z artystami Filharmonii Łódzkiej. Przedszkolaki uczestniczyły w koncercie „A w przed-

szkołu gra muzyka”, niedawno wysłuchały też audycji muzycznej „BUM BUM”.

20 września we współpracy z innymi przedszkolami z terenu naszego miasta zorganizowaliśmy obchody Ogólnopolskiego Dnia Przedszkolaka, podczas którego maluchy wypuszczały balony do nieba.

I pomimo że minęły dopiero dwa miesiące, to podopieczni naszej placówki brali udział w obchodach „Światowego dnia jabłka”, „Sprzątaniu świata”, „Święta drzewa” oraz w akcji Grupy PSB i Policji: „Bezpieczna droga do szkoły”, a także uczestniczyli w warsztatach z okazji święta drzewa przeprowadzo-

nych przez Pana Gilskiego, który podarował drzewka przedszkolacom i uczył ich, jak sadzić i dbać o nie. Na uwagę zasługuje również fakt, że dwoje dzieci z grupy Wynalazców zajęło wysokie miejsca podczas Igrzysk Przedszkolaków zorganizowanych przez Szkołę Podstawową nr 4 w Żelowie.

Nowy rok szkolny, to również nowe wyzwania, dlatego ruszyły kółka zainteresowań dla naszych milusińskich, m.in. kółko przyrodniczo-ekologiczne, muzyczno-taneczne, plastyczno-techniczne „PLASTUŚ”, „Mali badacze, czyli odkrywanie i poznawanie otaczającego świata”, kółko języka angielskiego oraz koło logiczne „Bystrzaki”. Podczas tych zajęć dzieci będą mogły rozwijać swoje zainteresowania. Oczywiście nadal odbywają się zajęcia z języka czeskiego dla chętnych, więc jak widać, oj dzieje się, dzieje!

NOWA DYREKTOR PRZEDSZKOŁA EDUKACYJNEGO PARAFII EWANGELICKO REFORMOWANEJ W ŻELOWIE

Kilka słów o nowej Pani Dyrektor Przedszkola:

Od lipca 2018 roku Przedszkolem Edukacyjnym kieruje pani Beata Jersak – nauczyciel dyplomowany z ponad 20-letnim stażem pracy pedagogicznej i kwalifikacjami w zakresie organizacji i zarządzania oświatą.

Tytuł magistra filologii polskiej pani Beata Jersak zdobyła na Uniwersytecie Łódzkim. Swoją pracę rozpoczęła jako nauczyciel języka polskiego w niewielkiej szkole podstawowej na Podlasiu. W 2003 roku ukończyła studia podyplomowe z zakresu historii i wiedzy o społeczeństwie na Akademii Podlaskiej. Od 2004 roku związana z oświatą w Żelowie. W ostatnich latach nauczyciel historii, języka polskiego oraz wychowania do życia w rodzinie w Zespole Szkół Ogólnokształcących w Żelowie. Tam również była koordynatorem projektu KATYŃ... OCALIĆ OD ZAPOMNIENIA. W czasie jego realizacji posadzono pierwszy Dąb Pamięci na terenie naszej gminy, dąb poświęcony kapitanowi Władysławowi Gąsiorowskiemu. Beata Jersak to nauczyciel z pasją, który od kilku lat prowadził warsztaty decoupage dla uczniów ZSO oraz społeczności lokalnej podczas różnorodnych imprez

organizowanych na terenie szkoły i gminy. Była opiekunem Izby Pamięci - miejsca, gdzie zgromadzono pamiątki związane z miastem i gminą Zelów oraz organizowano różnego rodzaju konferencje i wydarzenia. Beata Jersak to również inicjatorka nieformalnej grupy CZTERY KULTURY - JEDEN ZELÓW, która w 2014 r. zrealizowała projekt dla mieszkańców miasta pod tym samym tytułem.

Jako dyrektor Przedszkola Edukacyjnego im. Jana Amosa Komeńskiego Parafii Ewangelicko – Reformowanej w Zelowie pani Beata Jersak stawia sobie za cel wprowadzenie do systemu wychowawczo – dydaktycznego promocji otwartości przedszkola .

Zdaniem nowej dyrektor dobre przedszkole to takie, które ma uprzejmą obsługę, przyjazną, wysokokwalifikowaną kadre, jest estetyczne i otwarte w dogodnych godzinach oraz spełnia oczekiwania dzieci, rodziców, pracowników przedszkola i społeczeństwa.

Dlatego będzie się starać umiejętnie wykorzystywać potencjał i inwencje swoich pracowników, inspirować ich do poszukiwań, wspierać ich rozwój osobisty i zawodowy, promować efektywne formy doskonalenia i samodoskonalenia nauczycieli.

Będzie dążyć do pozyskiwania wsparcia merytorycznego i finansowego fundacji i organizacji pozarządowych w ramach realizacji innowacyjnych projektów pracy dydaktyczno-wychowawczej. A przede wszystkim chce służyć pomocą i wsparciem szczególnie nauczycielom młodym i niedoświadczonym, ale także motywować do rozwoju nauczycieli z długoletnim stażem.

Nowa dyrektor nie ukrywa, że decyzja o podjęciu wyzwania, jakim jest kierowanie przedszkolem, przyszła jej łatwiej, ponieważ wie, że może liczyć na wspólnotę Parafii Ewangelicko – Reformowanej, do której należy i dostrzega jej kreatywność i potencjał.

SPOTKANIA CZWARTKOWE

W każdy czwartek, o godzinie 17.00, spotykamy się na wspólnym rozważaniu Słowa Bożego. Mając na uwadze ewangelicko-reformowaną tradycję tzw. *lectio continua*, czyli czytanie i komentowanie nie wybranych fragmentów, czy tematów z Biblii, ale całych ksiąg biblijnych, w ich wewnętrznym porządku. Wybór księgi, która ma być komentowana zapada po wspólnej dyskusji uczestników i pastora. Od początku tego roku szkolnego podjęliśmy pracę czytania i komentowania Księgi Objawienia/Apokalipsy, która jak zawsze budzi wiele pytań i emocji.

Spotkanie te, to także czas na wspólny śpiew i modlitwę, zwłaszcza w intencji spraw, czy osób, które w jakiś sposób są bliskie uczestnikom spotkań.

Serdecznie zapraszamy wszystkich, którzy dysponują wolnym czasem (z teraz w okresie jesiennym może będzie go nieco więcej), do uczestnictwa w ww. spotkaniach.

Dla ewangelika czytanie Biblii jest czymś fundamentalnym w jego praktyce wiary, a czytanie we wspólnocie i z pewną pomocą, może okazać się bardzo korzystnym.

KONSULTACJE POLSKO- NIEMIECKO- LITEWSKIE

Co kilka lat odbywają się tak zwane Konsultacje Polsko-Niemiecko-Litewskie, które gromadzą przedstawicieli Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP, Niemieckiego Kościoła Lippe i Kościoła Ewangelicko-Reformowanego Litwy.

Grupę polską stanowili: ks. bp Marek Izdebski, ks. Semko Koroza (odpowiedzialny za relacje międzynarodowe naszego Kościoła), proboszczowie Kleszczowa i Zelowa (ks. Krzysztof Góral i ks. Tomasz Pieczko), a także Pan Krzysztof Dorosz, jako ten, który przedstawił jeden z referatów (w języku angielskim, w którym to języku było prowadzone całe spotkanie).

Grupie niemieckiej przewodził superintendent Kościoła w Lippe, ks. Arendt. Całość grupy stanowiło 5 osób (czworo pastorów i jedna świecka), reprezentatywnych dla różnych nurtów zaangażowania w Kościele. Kościół Lippe jest Kościołem Lutero-Reformowanym, czyli w skład którego wchodzi parafie należące do obu tych tradycji.

Z Litwy przyjechała tym razem nieco mniejsza reprezentacja: pastor Rimas Mikaluskas, pastor parafii w Birzach, z dwoma świeckimi pracownikami Kościoła litewskiego.

Konsultacje są spotkaniami, na których te trzy Kościoły, przeżywające ich wiarę w różnych rzeczywistościach, starają się dzielić doświadczeniami (tymi pozytywnymi jak i negatywnymi), próbować wspólnie rozmawiać o możliwościach odpowiedzi na pojawiające się przed Kościołami wyzwania.

Wydaje się jednak, że równie ważnym (jak ten aspekt stricte tematyczny) efektem tych spotkań jest przełamanie anonimowości w kontaktach reprezentantów tych Kościołów. Jesteśmy wspólnie dotykani podobnymi problemami, jak choćby kryzys uczestnictwa w życiu naszych Kościołów, nowe wyzwania społeczne czy teologiczne, a zatem w sytuacjach, kiedy wzajemnie możemy sobie coś doradzić, za każdą radą pojawiają się konkretne twarze...

Spotkania konsultacyjne trwają zwyczajowo kilka dni i organizowane są na przemian na terenie każdego z trzech państw. W tym roku to Kościół polski miał za zadanie przygotować kolejne z nich. Konsystorz Kościoła zwrócił się z prośbą do parafii zelowskiej, aby przyjęła u siebie obradujących i aby mogli oni obradować w jej pomieszczeniach. W konsekwencji, przez kilka dni - od czwartku, 06 września, do niedzieli 09 września, grupa (po kilku reprezentantów z tych trzech Kościołów) spędzała przedpołudnia w Zelowie, na obradach, popołudniami natomiast odwiedzając najbliższe zbory i miasta, czyli Bełchatów, Kleszczów, Łódź.

Zelów jak zwykle okazał swoją zwyczajową gościnność, bardzo doceniona przez gości, którzy szczególnie dziękowali tym z naszych Pań, które tak wiele czasu i wysiłku poświęciły w przygotowanie śniadań. My także im bardzo dziękujemy, za ich wspaniałe świadectwo o naszym zborze.

